

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond, således at det præciseres hvor stor en procent andel af fondens formue, der årligt kan anvendes.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

Vi har alle et håb om, at råstofferne i den grønlandske undergrund i de kommende år vil få stor betydning for beskæftigelsen i Grønland og for den grønlandske økonomi. Det er dog ikke sket endnu, og vi skal passe på at vores diskussionslyst vedrørende alle love på råstofområdet, ikke kommer til at stå i et misforhold med den aktuelle udvikling af råstofindustrien.

Jeg er stolt af at være minister for et område, hvor vi lærer af de fejl, der er begået af andre lande rundt om i verden. Herunder i lande, som pludselig har fået store indtægter fra råstofindustrien og hvor det har ført til en økonomisk overophedning i landet. Jeg mener dog, at vi bør gøre tingene med ”rettidig omhu” og foretage ændringer på de områder hvor det reelt viser sig at være nødvendigt.

Råstoffonden og intentionerne bag den er gode. Vi skal spare op til fremtidige generationer, og ikke bare bruge midlerne fra en begrænset ressource her og nu. Samtidig må vi også indse, at hvis vi skal kunne forbedre de langsigtede rammebetingelser for samfundsøkonomien og selv kunne være med på investeringerne i råstofindustrien, så kræver det en kapital, vi ikke er i besiddelse af endnu. Det er jo netop derfor at midlerne fra råstoffonden kan bruges til disse formål.

Jeg mener ikke, at man som foreslået kan fastsætte en bestemt procentdel af fondens formue, der årligt må anvendes. Vi ved ikke hvor meget, der kommer til at være i fonden, og vi ved ikke hvilke investeringsmuligheder, der vil byde sig eksempelvis i forbindelse med et oliefund, hvor Nunaoil A/S som licensvilkår er med som en båret partner.

Som råstoffonden er nu, må vi anvende midlerne til dækning af investeringer i råstofvirksomhed, til dækning af udgifter ved hjemtagne områder og som kompensation for reduktion af bloktilskud. Det er begrænsede og veldefinerede områder.

Hvis der det f.eks. fastsættes at der højst må anvendes 20 % eller 30 % af fondes formue, vil det kunne betyde at udgifterne på finansloven til f.eks. sygehuse, skoler m.m. skulle reduceres på grund af manglede kompensation for reduktion i bloktilskuddet. Vedtages forslaget skal man således være

villig til om nødvendigt at foretage besparelser, når landskassen indtægter fra bloktilskuddet reduceres som følge af at råstofindtægterne skal gå til råstoffonden.

Derudover er der en parlamentarisk kontrol med anvendelsen af fondens midler. Naalakkersuisut er forpligtet til at opgøre anvendelsen af midlerne fra fonden på finansloven.

Jeg mener ikke, at vi behøver strammere regulering i forhold til hvor mange midler, der kan bruges og jeg mener, at den parlamentariske kontrol, der udøves gennem Inatsisartuts behandling af de årlige finanslove er tiltrækkelig. Der vil således være en grundig behandling af disse sager i Inatsisartut og i Finans- og Skatteudvalget.

Naalakkersuisut skal derfor indstille forslaget til forkastelse.